

Trasalba 18-III-1958

Sr. Dr. Ricardo Carballa Calero
Lugo

Meu querido e admirado amigo: xa estou en Trasalba no comienzo
do novo tempo do meu vivir. Un tempo de vello estudiante. Tamen
o mundo apañas que viñan infinto, atraente, misterioso, como os 15,
os 16 anos cando a man do meu pai levábanme por os corredizos
dos centros das Pescinhas. Noxe nas devadadeiras esperas doces
moitas d'aclaras que non son esquirturas signatarias de Vc.
Aíse. Mais ben de insatisfactias amias. Gosta a nociidade de
esperar no perante, no rezar, e coares cristianos de un mundo
matemático. Voltouse apaisecido e lembradizo, musical, en
sistema de fuxas cas poulas no infinito.. Gostarei de adestrando
se ben agora n'ha arte, ou límpia, ou tecnicia, no tempo que
deixa a obrixe e piedade dos recordos. Pois moitos han perdido
decatoeis como se collen a mim na illusión de nos
comigo. Decatoeis días... Son vella forma de moitos n'regos.. dia
derradeiros días... Sou vella forma de moitos n'regos.. dia
-14 estive unhas horas en Lugo e entrou la nai do Dr. Prof. Fiu e
matrimónio Baltar e mais o Dr. Vilanueva. Forte come a illas de
espraua, dure e doucel das carballaeira. Lugo tina na lura, no
centro, no gris, mimos de xorenais labregos que folga esprí-
acente, no gris, mimos de xorenais labregos que folga esprí-
acente decorar as coursas.. O dia do meu (aleus) no Parque foi gran-
de para mim. Pois se ordenou de seu, nos espiritos, louze de todo pro-
grama, en manifestación de xentis galleguisos. Gracinas por o seu
granizo. Tenu centos de telegramas e de cartas. Voures respondendo
sando. Tenu centos de telegramas e de cartas o dia, inda con-
a modo. Pois non pode atopar nais de dez cartas o dia, inda con-

tanto co que foste de escribirte cartas... Convína ire pensando na
data do ingresso seu na Academia. Fan case sempre esas xerios nun
sábado ou domingo. Eu teño o martes 8 de abril o discurso de
Rosalía no Padrón. Dic que tamén asistiría Montero Sáez, e me
que me alegraría moito. O ingresso de Domingo García Sabell perde
que non ha ser deixa o outono... Temos os amigos e permanen-
to porto na laboureira da Historia. Non atopo o libro de
poemas de Sacos y cruce, nin o de Chivón. E tenlos. Unha libraia
de mi modo de pondemorium de folletos, mapas, xornais e vo-
lumes. Non penso un sistema de ordeación... Adelante quer-
lo Carballal Calero. Santos de Vite pra Vdes, e os meus pra
sua dona e filla. E novas aperturas do vello admirador e amigo

P. Herranz